

PSIB, EU i PSM pacten a Menorca

El pacte entre PSIB i EU a tot l'estat també ha reeixit a Balears, però amb singularitats: a Menorca, el PSM s'hi ha afegit, i el senador, si surt, s'integrarà en el bloc de senadors progressistes catalans.

Joana Barceló. Presidenta del Consell Insular de Menorca i líder dels socialistes menorquins.

Sorpresa és la paraula que defineix l'efecte que ha provocat el pacte pel Senat a Balears entre PSIB-PSOE i EU-IU. No pel pacte en si, perquè una vegada fet a tot l'estat i tenint en compte que PSIB i EU governen conjuntament als consells de Menorca, Pitiüses i Govern balear, tot feia pensar que efectivament també s'arribaria a un acord a les Illes. La sorpresa, més aviat a vingut del pacte de Menorca i, sobretot pel candidat de consens a Mallorca.

A Balears els senadors són triats per circumscripcions d'illa. Així, Mallorca elegeix tres senadors (ara dos són del PP i un del PSIB), Menorca un (del PP); i Eivissa-Formentera un altre (fins ara del Pacte Progressista que formen el PSIB, els Verds, EU, ERC i ENE). A Eivissa-Formentera es donava per fet, com així ha estat, que el Pacte Progressista es revalidaria. A Mallorca, el fet que es triïn tres senadors i que el PP sempre és el partit més votat amb diferència, introduïa un cert desinterès: la possibilitat que un pacte PSIB-EU superàs el PP (necessari per a capgirar la distribució dels escons) era, i és, molt remota. De manera que semblava que els dos partits, per molt que pactassin, no s'hi esmerçarien gaire. A Menorca, el PSIB manté un increment de vot important que ha portat a la presidència del Consell Insular Joana Barceló, la líder socialista a l'illa, i que feia desconfiar d'un pacte amb IU, ja que els socialistes menorquins consideraven que ells sols podien arrabassar al PP el senador.

ARXIU / JOAN CELIA

Però tots aquests condicionants previs començaren a rebentar quan es va conèixer la persona de consens que seria el candidat al Senat del PSIB-EU per Mallorca (a més del propi dels socialistes): el conegut advocat Ignasi Ribas. Ribas va ser durant els anys de la transició un carismàtic líder dels comunistes balears. El 1977 es presentà al Senat pel PCE. No obtingué l'escó, però quedà en un nivell intermedi entre els candidats que foren elegits (d'UCD i PSOE) i els minoritaris. Sens dubte, el fet que Ribas fos una persona molt apreciada i respectada en tots els sectors d'esquerra li va proporcionar molts vots (15.593) més que no els obtinguts pel PCE al Congrés (14.160). Després de les crisis del carrillisme, Ribas s'allunyà de la política. Durant més de vint anys no ha tengut cap rellevància política, tot i mantenir intacte el seu prestigi intel·lectual i polític.

La seva candidatura segurament busca il·lusionar les bosses de vot d'esquerra que en les darreres convocatòries electorals han anat a l'abstenció. En qualsevol cas, ha estat un "fixatge" estrella del pacte PSIB-EU.

Més sorprenent encara ha estat el pacte a Menorca. El PSM, a darrera hora, s'ha afegit a PSIB i EM-EU. Els nacionalistes d'esquerra han optat per aquesta candidatura conjunta –en forma d'agrupació d'electors– després que se'ls acceptàs una sola condició: que el senador, si surt, s'integri al grup català d'esquerres (PSC, ERC i IC), donant així un caire d'esquerra nacionalista a l'acord menorquí.

Un i altre cas han despertat un gran interès entre l'esquerra de les Illes, que confia que puguin servir de revulsiu per activar tot el vot progressista i vèncer el PP.

Miquel Payeras